

200705327/1.

Datum uitspraak: 7 september 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de Staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in de zaken nos. AWB 06/61842 en 06/61845 van de
rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Breda, van 28 juni 2007 in de
gedingen tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 24 juli 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) de aanvraag van en (hierna: de vreemdelingen) om, voor zover hier van belang, hun een verblijfsvergunning wegens schrijnende omstandigheden te verlenen buiten behandeling gesteld.

Bij onderscheiden besluiten van 20 november 2006 heeft de minister de daartegen door de vreemdelingen gemaakte bezwaren ongegrond verklaard. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 28 juni 2007, verzonden op 3 juli 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Breda, de daartegen door de vreemdelingen ingestelde beroepen gegrond verklaard, die besluiten vernietigd en bepaald dat appellant (hierna: de staatssecretaris) nieuwe besluiten op de gemaakte bezwaren neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 27 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 10 augustus 2007 hebben de vreemdelingen een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. De staatssecretaris dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. veroordeelt de Staatssecretaris van Justitie tot vergoeding van bij de vreemdelingen in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 322,00 (zegge: driehonderdtweëntwintig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient door de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) aan de vreemdelingen onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. E. de Groot, ambtenaar van Staat.

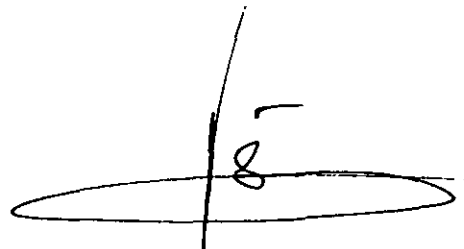
w.g. Roemers
Lid van de enkelvoudige kamer

w.g. De Groot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 7 september 2007

210.
Verzonden: 7 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

nevenzittingsplaats Breda

sector bestuursrecht

vreemdelingenkamer

Reg.nr(s): AWB 06/61842
AWB 06/61845

V-nr(s):

uitspraak van de enkelvoudige kamer ingevolge artikel 8:77 Algemene wet
bestuursrecht d.d. 28 juni 2007

in de zaak van

, eiser,
eiseres,

(hierna ook: eisers) beiden woonplaats kiezende ten kantore van hun gemachtigde
mr. P.R. Klaver te Bergen op Zoom,

en

de Staatssecretaris van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en
Integratie,
verweerder,
gemachtigde mr. V.A.M.W. 't Hoen.

1. Procesverloop

1.1 Eisers hebben beroep ingesteld tegen de afzonderlijke besluiten van verweerder van 21 november 2006 (hierna: bestreden besluit) inzake het recht op een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000).

1.2 Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken en een verweerschrift ingezonden.

1.3 De beroepen zijn behandeld ter zitting van 20 juni 2007. Eisers zijn in persoon verschenen, bijgestaan door hun gemachtigde en vergezeld van S.B. Masih als tolk in de Arabische taal. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

2.1 Eisers hebben gesteld respectievelijk te zijn geboren op _____ en Staatloos te zijn en sedert 1 september 2001 als vreemdelingen in Nederland te verblijven. Eisers hebben bij brief van 17 maart 2005, mede namens hun drie minderjarige kinderen, de Minister verzocht gebruik te maken van zijn discretionaire bevoegdheid en hen een verblijfsvergunning te verlenen.

2.2 Verweerder heeft, na een gevolgde bezwaarprocedure, de bestreden besluiten genomen. Deze besluiten strekken tot het niet in behandeling nemen van de aanvragen.

2.3 In dit geding dient te worden beoordeeld of de bestreden besluiten in het licht van de daartegen aangedragen beroepsgronden de toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.

2.4 Eiser hebben in beroep aangevoerd dat verweerder ten onrechte geen gebruik heeft gemaakt van zijn discretionaire bevoegdheid en de inherente afwijkingsbevoegdheid om hen alsnog een verblijfsvergunning te verlenen.

Ter zitting hebben eisers alle gronden, die zien op een inhoudelijke beoordeling van de aanvragen, ingetrokken.

2.5 De rechtbank neemt, in het licht van de aangevoerde beroepsgronden, het navolgende wettelijke kader tot uitgangspunt.

Ingevolge artikel 14, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 is Onze Minister bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen.

Volgens artikel 14, tweede lid, Vw 2000 wordt een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd verleend onder beperkingen, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld over de beperkingen en voorschriften.

In artikel 3.4, derde lid, Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb 2000) is bepaald dat, tenzij het doel waarvoor de vreemdeling in Nederland wil verblijven een zodanig verband houdt met de situatie in het land van herkomst dat voor de beoordeling daarvan naar het oordeel van Onze Minister de indiening van een aanvraag als bedoeld in artikel 28 van de Wet noodzakelijk, Onze Minister de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, kan verlenen onder een andere beperking dan genoemd in het eerste lid.

Krachtens artikel 4:5, eerste lid, aanhef en onder a, Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan het bestuursorgaan besluiten de aanvraag niet in behandeling te nemen, indien de aanvrager niet heeft voldaan aan enig wettelijk voorschrift voor het in behandeling nemen van de aanvraag, mits de aanvrager de gelegenheid heeft gehad de aanvraag binnen een door het bestuursorgaan gestelde termijn te vervullen.

2.6 In een brief van 17 maart 2005 hebben eisers de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie verzocht om hen, met gebruikmaking van de hem toekomende discretionaire bevoegdheid, een verblijfsvergunning te verlenen op grond van artikel 3.4, derde lid, Vb

2000 dan wel het eerste lid van dat artikel. Bij schrijven van 9 juni 2006 heeft verweerder eisers meegedeeld dat de brief wordt aangemerkt als een onvolledige aanvraag, waarna hen een termijn van vier weken is verleend om het verzuim te herstellen. Nu eisers van deze gelegenheid geen gebruik hebben gemaakt, heeft verweerder de aanvragen, onder toepassing van artikel 4:5, eerste lid, Awb niet in behandeling genomen.

De rechtbank is met eisers van oordeel dat verweerder hiertoe ten onrechte heeft besloten en overweegt daartoe als volgt. Niet in geschil is dat eisers in de periode van 14 januari 2003 tot en met 17 maart 2005 een verzoek in de vorm van een brief hebben gestuurd naar de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie. Ingevolge het besluit van deze minister van 30 september 2005, nummer 2005/46, houdende wijziging van de Vreemdelingencirculaire 2000 (WBV 2005/46) wordt als een "14-1 brief" aangemerkt een schriftelijk verzoek dat voldoet aan alle volgende drie kenmerken:

- het verzoek is rechtstreeks ingediend bij de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie; en
- het verzoek is niet ingediend met het in het Voorschrift Vreemdelingen voorgeschreven formulier; en
- het verzoek moet worden aangemerkt als een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier als bedoeld in artikel 14 Vw 2000.

De rechtbank stelt vast dat de brief van eisers aan deze drie kenmerken voldoet, zodat verweerder de brief van 17 maart 2005 ten onrechte niet heeft aangemerkt als een "14-1 brief", waarvoor vrijstelling geldt van de vereisten, als onder meer neergelegd in de artikelen 23 en 24 Vw 2000 en de artikelen 36 en 37 Vw 2000. Gelet hierop zijn de aanvragen van eisers ten onrechte aangemerkt als onvolledige aanvragen en heeft verweerder niet op grond hiervan tot buitenbehandelingstelling van eisers aanvragen kunnen concluderen.

Voor zover verweerder ter zitting heeft betoogd dat de aanvragen van eisers ook niet aan andere wettelijke vereisten voldoen, waaronder het vereiste te beschikken over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv-vereiste), is de rechtbank van oordeel dat de bestreden besluiten geen overwegingen bevatten in voornoemde zin, zodat eisers dit in de thans bij de rechtbank aanhangige procedures niet is tegen te werpen. Overigens leidt het niet voldoen aan het mvv-vereiste ingevolge het bepaalde in artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 tot afwijzing van de aanvraag en niet tot de buitenbehandelingstelling ervan.

2.7 Op grond van het voorgaande zullen de beroepen gegrond worden verklaard, zullen de bestreden besluiten worden vernietigd en dient het betaalde griffierecht te worden vergoed. De rechtbank acht termen voor een proceskostenveroordeling aanwezig. De proceskosten zijn op basis van het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 644,- (1 punt voor het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, met een waarde per punt van € 322,- en wegingsfactor 1).

Reg.nr(s): AWB 06/ 61842 en AWB 06/61845

blad 4

3. Beslissing

De rechtbank

verklaart de beroepen gegrond en vernietigt de bestreden besluiten;

draagt verweerder op een nieuwe besluiten te nemen met inachtneming van deze uitspraak;

veroordeelt verweerder in de proceskosten ad € 644,-, onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten dient te vergoeden en aan eisers dient te betalen;

veroordeelt de Staat der Nederlanden als rechtspersoon tot vergoeding aan eisers van het betaalde griffierecht ad € 141,-.

Aldus gedaan door mr. M.L. Weerkamp en in het openbaar uitgesproken op 28 juni 2007, in tegenwoordigheid van mr. M.P.J. Tillie, griffier die buiten staat is deze uitspraak te ondertekenen.

Rechtsmiddelenclausule

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na de verzending van de uitspraak door de griffier.

Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet worden geadresseerd aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. (Nadere informatie: www.raadvanstate.nl)

afschrift verzonden op: 3 JUL 2007

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
 Vreemdelingenzaken
 Postbus 20019
 2500 EA Den Haag

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN

27 JUL 2007

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD: PAR:

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
 de Staatssecretaris van Justitie
 te Den Haag
 appellant
 gemachtigde: mevrouw mr. Y. Kalden
 ambtenaar ten departemente

Tegen:
 de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage,
 zitting houdende te Breda
 van 28 juni 2007
 met kenmerken 06/61842 en 06/61845

Inzake:

met IND-kenmerk 0109.02.4001
 aan te duiden als verweerders
 gemachtigde: mr. P.R. Klaver
 advocaat te Bergen op Zoom

Procesvertegenwoordiging
 's-Hertogenbosch
 Magistratenlaan 222
 5223 MA 's-Hertogenbosch

Postbus 118
 5201 AC 's-Hertogenbosch

mr. M.M.J. Pieters
 073 888 3017

1. Inleiding

De Staatssecretaris van Justitie (hierna: de Staatssecretaris) komt in hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Breda, van 28 juni 2007, verzonden op 3 juli 2007, met de kenmerken Awb 06/61842 en 06/61845 (*productie*), in welke zaken de rechtbank de beroepen tegen de besluiten van 21 november 2006 (verzonden 28 november 2006) gegrond heeft verklaard, deze besluiten heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak nieuwe besluiten te nemen en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2. Achtergronden

- 2.1. Verweerders hebben op 17 maart 2005 een (onvolledige) aanvraag ingediend om de verlening van verblijfsvergunningen regulier voor bepaalde tijd.
- 2.2. Bij besluiten van 24 juli 2006 zijn deze aanvragen niet in behandeling genomen. De tegen deze besluiten gemaakte bezwaren zijn bij besluiten van 21 november 2006 (verzonden 28 november 2006) ongegrond verklaard.
- 2.3. Bij thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank de door verweerders ingestelde beroepen tegen de hiervoor onder 2.2. genoemde besluiten gegrond verklaard.

3. Standpunt van de Staatssecretaris

- 3.1. De Staatssecretaris is van oordeel dat de besluiten van 21 november 2006 (verzonden 28 november 2006) rechtens juist zijn. Met het oog daarop hadden de beroepen tegen die besluiten ongegrond verklaard dienen te worden.
- 3.2. De Staatssecretaris heeft de volgende grieven tegen de uitspraak.

Grief 1

- 3.3. De rechtbank heeft in het hierna cursief weergegeven gedeelte van rechtsoverweging 2.6 op pagina 3 ten onrechte overwogen:

"De rechtbank is met eisers van oordeel dat verweerder hiertoe ten onrechte heeft besloten en overweegt daartoe als volgt. (...) Ingevolge het besluit van deze minister van 30 september 2005, nummer 2005/46, houdende wijziging van de Vreemdelingencirculaire 2000 (WBV 2005/46) wordt als een "14-1 brief" aangemerkt een schriftelijk verzoek dat voldoet aan alle volgende drie kenmerken:

- *Het verzoek is rechtsreeks ingediend bij de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie; en*
- *Het verzoek is niet ingediend met het in het Voorschrift Vreemdelingen voorgeschreven formulier; en*
- *Het verzoek moet worden aangemerkt als een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier als bedoeld in artikel 14 Vw 2000.*

De rechtbank stelt vast dat de brief van eisers aan deze drie kenmerken voldoet, zodat verweerder de brief van 17 maart 2005 ten onrechte niet heeft aangemerkt als een "14-1 brief", waarvoor vrijstelling geldt van de vereisten, als onder meer neergelegd in de artikel 23 en 24 Vw 2000 en de artikelen 36 en 37 Vw 2000. Gelet hierop zijn de aanvragen van eisers ten onrechte aangemerkt als onvolledige aanvragen en heeft verweerder niet op grond hiervan tot buitenbehandelingstelling van eisers aanvragen kunnen concluderen."

Grief 2

- 3.4. De rechtbank heeft in het hierna weergegeven gedeelte van rechtsoverweging 2.6 op pagina 3 ten onrechte overwogen:

"Voor zover verweerder ter zitting heeft betoogd dat de aanvragen van eisers ook niet aan andere wettelijke vereisten voldoen, waaronder het vereiste te beschikken over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv-vereiste), is de rechtbank van oordeel dat de bestreden besluiten geen overwegingen bevatten in voornoemde zin, zodat eisers dit in de thans bij de rechtbank aanhangige procedures niet is tegen te werpen. Overigens leidt het niet voldoen aan het mvv-vereiste ingevolge het bepaalde in artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 tot afwijzing van de aanvraag en niet tot de buitenbehandelingstelling ervan."

- 3.5. Op de hiervoor onder 3.4. en 3.5. genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berust de rechtsoverweging 2.7 van de bestreden uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverweging aan.

4. Toelichting op de grieven

Ad grief 1

- 4.1. Ingevolge WBV 2005/46 wordt vrijstelling van de daarin opgenomen vereisten verleend, respectievelijk worden de daarin gestelde regels voor het indienen van een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning regulier niet tegengeworpen aan de vreemdeling:

- die vóór 1 april 2001 een aanvraag tot toelating als vluchteling als bedoeld in artikel 15, eerste lid, Vreemdelingenwet (oud) heeft ingediend; en
- in de periode van 14 januari 2003 tot en met 17 maart 2005 een verzoek in de vorm van een zogenaamde '14-1 brief' heeft gestuurd aan de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, op welk verzoek nog niet een in rechte onaanastbaar geworden beslissing is genomen.

Daarnaast is in de WBV opgenomen:

- Als '14-1 brief' wordt aangemerkt een schriftelijk verzoek, dat voldoet aan alle volgende drie kenmerken:
- het verzoek is ingediend rechtstreeks bij de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (dan wel de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)); en
  - het verzoek is niet ingediend met het in het Voorschrift Vreemdelingen voorgeschreven formulier; en

• het verzoek moet worden aangemerkt als een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier als bedoeld in artikel 14 Vreemdelingenwet. Aanvragen tot het verlengen van de geldigheidsduur of wijzigen van de verblijfsvergunning vallen hier niet onder.”

- 4.2. De door verweerders op 17 maart 2005 aan de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie gestuurde brief voldoet aan de hiervoor weergegeven drie kenmerken. Hij dient daarom als zodanig te worden aangemerkt als een “14-1 brief”. Blijkens de besluiten van 21 november 2006 is dit ook gebeurd:

“Betrokkene komt niet in aanmerking voor de in WBV 2005/46 neergelegde vrijstellingen. Hiertoe wordt het volgende overwogen. Eén van de vereisten om voor de vrijstellingen uit het WBV in aanmerking te komen, is dat een vreemdeling vóór 1 april 2001 een aanvraag om toelating als vluchteling ... heeft ingediend. Betrokkene heeft echter eerst op 2 september 2001 een asielaanvraag ingediend. De door betrokkene geschreven brief van 17 maart 2005 valt derhalve wel in de door de WBV gestelde periode van indiening (14 januari 2003 tot en met 17 maart 2005), echter de eerst ingediende aanvraag van betrokkene valt onder de nieuwe Vreemdelingenwet 2000.”

De rechtbank heeft dit miskend.

- 4.3. Hoewel verweerders hun “14-1 brief” op 17 maart 2005, dus nog tijdig, hebben ingediend, konden zij er geen aanspraak op maken dat hun de in WBV 2005/46 genoemde formele vereisten niet zouden worden regengeworpen omdat de eerst ingediende aanvragen niet dateren van vóór 1 april 2001. De aanvragen van verweerders om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd dateren van 2 september 2001. Daarom dienden de aanvragen van verweerders aan alle vereisten te voldoen die zijn gesteld voor het in behandeling nemen van een ‘gewone’ aanvraag om de verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd.
- 4.4. Ingevolge artikel 4:5, lid 1, aanhef en onder a, Awb, kan het bestuursorgaan besluiten de aanvraag niet te behandelen indien de aanvrager niet heeft voldaan aan enig wettelijk voorschrift voor het in behandeling nemen van de aanvraag, mits de aanvrager de gelegenheid heeft gehad de aanvraag binnen een door het bestuursorgaan gestelde termijn aan te vullen. Aan verweerders is bij brief van 9 juni 2006 een termijn van vier weken gegund om hun aanvraag aan te vullen. Van deze gelegenheid hebben zij geen gebruik gemaakt. De aanvragen zijn derhalve terecht als onvolledige aanvragen aangemerkt en dientengevolge bij de besluiten van 24 juli 2006 niet in behandeling genomen. De rechtbank heeft dit miskend.

Ad grief 2

- 4.5. Anders dan de rechtbank in de bestreden uitspraak heeft overwogen is door de gemachtigde van de Staatssecretaris bij de behandeling ter zitting niet gesteld dat de aanvragen ook niet aan andere wettelijke vereisten (voor verlening van de gevraagde verblijfsvergunningen) voldoen, waaronder het vereiste te beschikken over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv-vereiste). Uit het proces-verbaal van zitting blijkt dat de gemachtigde van de Staatssecretaris heeft verklaard dat de aanvragen niet

buiten behandeling zijn gesteld omdat er geen vrijstelling is verleend van het mvv-vereiste maar omdat de aanvragen niet voldoen aan de vereisten die gelden voor het in behandeling nemen daarvan. Dat heeft de rechtbank miskend.

5. Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep en tot vernietiging van de bestreden uitspraak.

's-Hertogenbosch, 27 juli 2007

Gemachtigde

*Mevrouw mr. Y. Kalden, senior-procesvertegenwoordiger
Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Procesvertegenwoordiging
Postbus 118
5201 AC 's-Hertogenbosch
telefoon 073 888 3020
telefax 073 888 3087*